

חיימוביץ, אברהם

אברהם, בן בלהה ושמעון, נולד ביום ד' בסיון תש"ז (23.5.1947) בתל-אביב. כשהיה בן שלוש עברה משפחתו להתגורר בכפר-נטר. הוא למד בבית-הספר היסודי "ויצמן" בכפר-יהושע ואחרי-כן סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון-אזורי "רופין" בעמק חפר, במגמה הביולוגית. אברהם היה בעל נפש עדינה ורגישה. היו בו תכונות של אמן, המוצא דרך להביע את אשר בלבו בדרכים המיוחדות לו. אכן, הביע את רגשותיו העזים והחמים בנגינה ובציור. במשך שבע שנים ניגן בכינור והיה ידוע בזכות נגינתו המצויינת. החוויות שהתנסה בהן מצאו את ביטוין בתמונות שצייר. אוסף הציורים שהשאיר אחריו, מביע את הדרך המיוחדת שראה בה את הדברים ואת אשר הרגיש למראה דברים שהרשימוהו והביאוהו לידי ציורם. אברהם היה ספורטאי מצטיין. הוא עסק בעיקר בשחייה והיה מתעמל להנאתו כדי לחסן ולחשל את גופו.

אברהם גויס לצה"ל בתחילת ספטמבר 1965 והתנדב לחיל השריון, לאחר שלא הצליח לממש את שאיפתו להיות טייס. לאחר הטירונות הוכשר כתותחן-טנק ואחרי שעשה תקופת שירות בתפקיד זה, סיים בהצלחה קורס מפקדי טנקים. הוא שירת ביחידת שריון שהשתתפה בכיבוש חצי האי סיני במלחמת ששת-הימים, ונודע כמפקד טנק מעולה וכאיש שריון למופת. תמיד הצטיין ביכולת מקצועית רבה ומילא בדייקנות ובשלמות את המשימות שהוטלו עליו.

בסוף אוגוסט 1968 שוחרר אברהם מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון. ביחידה זו היה נקרא לתקופות של שירות מילואים. לאחר השחרור למד באוניברסיטת תל-אביב והוסמך כבוגר במדעי הכימיה. הוא המשיך ללמוד באוניברסיטת הנגב בבאר-שבע וב"מכון ויצמן למדע", לתואר "מוסמך במדעים". כמו כן שימש כאסיסטנט בחוג לכימיה באוניברסיטת הנגב. בנפילתו נקטעה דרכו של תלמיד חרוץ ושקדן, שהיה עתיד להיות מדען וחוקר. במלחמת יום-הכיפורים השתתף אברהם בקרבות הבלימה וההבקעה נגד המצרים בחזית סיני. בקרב שהתחולל מול גשר פירדאן ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), שהיה אחד הקשים והמרים במערכה כולה, נפגע הטנק של אברהם באש תותחי האויב והוא נהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בנתניה. השאיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.